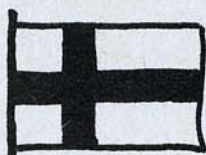

YLEISSIVISTÄVÄÄ LUETTAVAA KOKO RAHALLA !

LAAMA

Numero 1 1980 5mk

**LUE
LAAMAA
KUN
VIELÄ
VOIT**

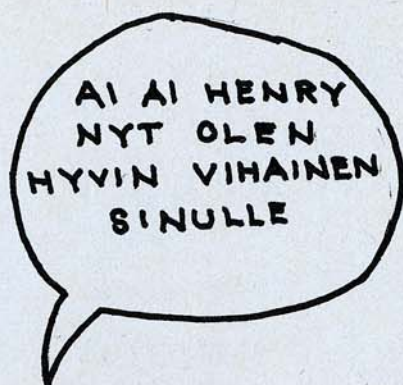
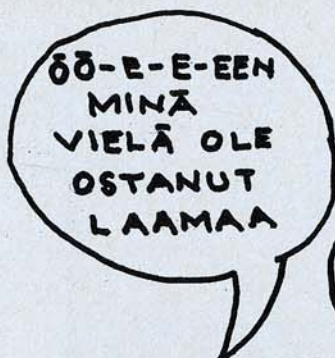

**SENSUURI
WIDOWS
PROBLEMS?**

Uusi puolue: SKPL

**LEPAKKOLUOLA EILEN-TÄNÄÄN
SIG - UUSI BEATLES ?
ROCKABILLY (CRAZY CAVAN)**

S I S Ä L T Ö

1. Kansi	17. SKPL
2. Tämä	18. Rockabilly
3. Laama rules ok?	19. Rockabilly
4. Widows	20. LÖTS LÖTS
5. Widows	21. LÖTS LÖTS
6. Lepakko	22. LÖTS LÖTS
7. Lepakko	23. LÖTS LÖTS
8. Lepakko	24. LÖTS LÖTS
9. Lepakko	25. LÖTS LÖTS
10. Lepakko	26. Sensuuri
11. Kirkot ja Ramones	27. Sensuuri
12. Problems?	28. Secret
13. Problems?	29. Secret
14. S.I.G.	30. Laama 2.
15. S.I.G.	31. Laama 2.
16. SKPL	32. Kansi

LAAMA RULES OK?

Asevarustelu, ydinvoima, byrok-
ratia, rasismi, fasismi, politiik-
ka, vesakkoruiskutukset, Koijärvi,
Lepakkoluola, ylisuuret eläkkeet,
turhat säilöntäaineet, elintarvi-
kevärit, eläinkokeet, punk, luon-
nonsuojelu, Elmut, automatisoitu-
minen, hylkeiden pyynti, energian
kulutus, väkivalta, rockmusiikki,
valaiden pyynti, muoti, kirkot,
tunteettomuus, riisto, kehitysapu,
hintojen korotukset, katusoitto,
terrorismi, häikäilemätön omien
etujen tavoittelu, musiikki, rau-
ha, toisten huomioon ottaminen,
polkupyöräily, vanhat puurakennuk-
set, siviilipalvelus.

Jos joku ei tiedä mitä mieltä
Laamalehti on esimerkiksi noista
edellämainituista asioista, hän voi
kirjoittaa osoitteeseen: LAAMA, PL
63 00421 Helsinki 42 ja kysyä tar-
kennusta epäselviin kohtiin.

Jos joku taas luulee tietävänsä
Laaman kannan asioihin, hän voi
onnitella itseään. Ja jos vielä
löytyy sellaisiakin henkilöitä,
jotka arvaavat kantamme em. asioi-
hin ja ovat itsekkin samaa mieltä
kanssamme, he voivat toivottaa it-
sensä tervetulleeksi Laamalehden
vakituiseen lukijajoukkoon. He tu-
levat varmasti viihtymään seuras-
samme. Ja me heidän.

Harri Sburg, kotonaan ydinsotaa
ja/tai -onnettomuutta peljäten ja
Sex Pistolseja (yhä) kuunnellen.

TOIMITUS

Harri Sburg
laivanpesijä
Yrjö Riski

OSOITE

LAAMA, PL 63
00421 Helsinki 42

PAINOPIIKKA

Ky Mäntän kirjapaino

ILMOITUSHINNAT

Halvat, (kts. LÖTS
LÖTS-palsta)

PAINOSMÄÄRÄ

500 kpl.

TÄÄ ON PUNKKII !! WIDOWS

Joskus on tuntunut siltä kuin Widows olisi maan ainoa todellinen räkä-mopee-energia-punk-bändi. Widows on jaksanut soittaa omaa raakaa punkkia, kun toiset ovat sekoilleet kuka progeen ja kuka skaahan.

Widows taru alkoi joskus vuosia sitten (hyvä ilmaisu), kun T.B. Widow (basso), Johnny Widow (kitara) (käytän noita "taiteilijanimiä" koko ajan) ja Pekka Ahonen (rummut) rymistelivät keskenään rokettirolia.

P. Ahonen siirtyi kuitenkin soittamaan rockabillyä (soittaa nykyään Ducktailsissa) ja uudeksi rumpaliksi tuli Rocky Ramone ja toiseen kitaraan Kellocks Bollocks. Oli niitä muitakin rumpaleita ja kitaristeja tuossa välissä, mutta ei muistu mieleen (enkä tiedäkään). Eikä oo väliäkään.

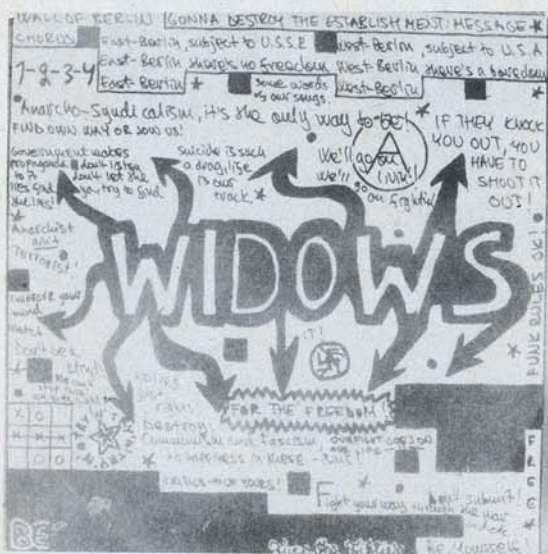
T.B. Widow sekoili noihin aikoihin (mihin ihmeen aikoihin?) Briardin jätkien kanssa ja yritti myös laulaa Widowsissa. Kun T.B:n laulu ei luonnistunut, mukaan tuli Melunmäestä Jacky IX. Muut poijaat on vissii Puistolasta.

Keväällä -79 Widowsille kävi niin hullusti, että se pääsi levyttämään (Atte Blom armahiti). Konkurssin partaalla olevalle Love Recordsille tehtiin (Rubberduck Jones tuotti) eka sinkku, jolla on kolme biisiä: Overscrupulous, Age doesn't mean a thing ja The famous five. Listoilille se ei tietenkään noussut, mutta The famous fivesta tuli eräänlainen punkkansan suosikkihymmi. Ja petollisen kova biisihän se on. Niin se on siitä telkarisarjasta Viisikko (tunnussävel), jos joku ei tiennyt.

Elokuussa -79 Widows levytti Pokolle MSL-studiolla toisen sinkkumasa. Taas kolme biisiä: Wall of Berlin, For the freedom ja Be yourself. Widows alkoi saada suosiota Helsingin ulkopuolellakin ja maaliskuussa -80 ilmestyi kolmas (paras) Widows sinkku. Kuten jo saattoi arvata, kolme biisiä: We're comin', Hard to be down (mielettömän kova) ja White Xmas. Juuri kun Widows pääsi yleisön tietoisuuteen, alkoi bändin sisällä tapahtua: Rocky Ramone ei enää jaksanut rämistää Widows vauhtia ja tilalle tuli uusi rumpali Archie Anachy. Kellocks Bollocks ja muut Widowsit olivat riidissa ja Kellocksin Widows ura loppui siihen. Kitaraan tuli James Blockhead.

FUN? Widowsien eka älppärikin ilmestyi. A-puoli on tehty studiossa ja B-livenä kuten Problems? älpykin. B-puoli äänitettiin eräänä sunnuntai iltapäivänä Helsingin Tavastiaklubilla. Tilaisuuteen oli

—WIDOWS—

WIDOWS EI OO LÄLLÄRIBÄNDI !!!

vapaa pääsy ja kaikkihan siellä olivat. Widows rynnisti lavalle ja rum-pali alkoi takoa vanhan Gary Glitter hitin rytmiä. Jacky Ix karjui come on, come on... aidommin kuin Glitter on umissakaan tehnyt. Sitten räjähti pikajuna Widows liikkeelle ja loppu konsertti oli yhtä vauhtia ja energiaa.

FUN:in B-puolella kuullaan mm. vanhat tutut For the freedom, Hard to be down ja We're comin'. Nyt siis live versioina. Kohuttu Never fuck a russian girl on myös mukana ja lp:n päättää Widowsien upea, legendaarisen täydellinen, esitys Sex Pistolsien Anarchy in the UK:sta. Live puolella kuullaan yleisön konsertissa huutama repliikki "kaikki järjestysmiehet hirteen munista".

Studio puoliskolla kuullaan uusia Widows biisejä, jotka ovat kaikki taattua voimaa. Mukana on myös tuo tuttu The famous five (kenties paras Widows biisi).

Älpyä jälkeen Widowsissa alkoi taas tapahtua. Laulusolisti Jacky Ix jätti bändin ja tilalle tuli Stressissäkin vaikuttanut koiraspuolinen olio.

Widows tunnetaan myös bändinä, joka esittää kritiikkiä (aiheellista) asiasta kuin asiasta. Ja poikien miitteet ovat ihan kelpo juttuja. Varsinkin T.B. Widow on selittänyt aika järkeviä politiikasta. Widowshan laulaa, että ne vihaa kom-

mareita ja natseja, mutta T.B. selitti Hilseessä tai jossakin hyvin, etteivät he niitä ihmisiä vihaa vaan sitä koko systeemiä. Että ihmisten pitäisi aina ottaa toisetkin huomioon, sanoo T.B. Kunnan punk miehen puhetta. Hyvä.

Tänään (ilmeisesti juuri nyt) olisi Widows ollut Lepakossa. Piti kuitenkin kirjoitella näitä juttuja ja tiedänhän minä muutenkin Widowsien hurjan lavameiningin. Niitä, jotka eivät ole bändiä lavalla nähneet ja luulevat tietävänsä mitä on nopea ja energinen rockmusiikki (punk) sen perusteella, että näkivät Maukka Perusjätkän esiintyvän telkkarissa laulamassa vaatteet on mun aatteet, kehoittaisin menemään heti seuraavalle Widows keikalle.

LEPAKKO

EILEN-TÄNÄÄN (JA HUOMENNA)

19. 8. 1980 oli kulunut tasan vuosi Lepakkoluolan, entisen alkoholistien yömajan, valtauksesta. Asian vuoksi järjestettiin Lepakon juhla- viikko 19.-24.8.

Viikolla oli monenlaisia näytte- lyjä (valokuva- ja lehtileikenäytte- ly Lepakon historiasta, tekstiili- ryhmän myyntinäyttely ym.), kirppu- tori, valtavasti konsertteja (Pelle Miljoona Oy, Woude, Päät, Badding, Ducktails ym.) ja elokuvia (mm. Le- pakko filmi, Vanhan valtaus, Varti- oitu kylä -44, Kahdeksan surmanluo- tia, Jäniksen vuosi ja Herra Huu).

Laama päätti juhla viikon ja val- tauksen kunniaksi tehdä laajan kat- selmuksen Lepakosta (eilen, tänään ja huomenna). Mitä on tapahtunut ja mihin mennään.

Olkke hyvä.

TILOJEN PUUTE

Helsingin kaupunki ei ollut kyen- nyt järjestämään (kun ei edes yrit- tänyt) asukkailleen tiloja laajamuo- toisen kulttuurin harrastamiseen.

Tarvittiin tiloja musiikille ja elä- välle omaehtoiselle kulttuurille. Tarvittiin monitoimitalo.

Elävän musiikin yhdistys, Elmu, oli perustettu 17.5. 1978 parantamaan musiikin tekijöiden ja kuulijoiden suhdetta. Elmu otti päämääräkseen mm. huviveron poistamisen ja kunnan esiintymistilaisuuksien järjestämisen soittajille.

Elmussa kuitenkin ymmärrettiin, että ilman kunnollista monitoimita- loa ei musiikin asemaa pystyttäisi oleellisesti parantamaan. Niinpä sopivaa kiinteistöä etsittiin innok- kaasti ympäri kaupunkia. Elokuussa -79 Elmun hallitus kuuli Porkkalan-

kadulla olevasta entises- tä alkoholistien yömajas- ta, joka oli jäänyt ilman käyttöä. Elmussa tultiin siihen tulokseen, että rakennuksen voisi kunnos- taan nuoris- ja kulttuu- rikäyttöön.

SOTA ALKAA

Julkisuudessa alkoi näkyä tietoja Lepakkoluo- lasta ja tapahtumat al- koivat vyöryä sunnuntaina 19. elokuuta. Elmu oli järjestänyt Kaivopuistoon kokopäivän suurkonsertin ja jo aamupäivällä elmu- laiset menivät puhdistamaan

Liikenteen, teollisuuden ja Alkon puristuksessa Lepakko, kovan onnen lapsi.

Lepakon seiniä ja lattioita. Kaivopuistossa ihmisille sitten kerrottiin pitkin päivää Lepakon tilanteesta ja pyydettiin nuoria mukaan siivoustalkoisiin. Tulokset alkoivat näkyä illalla kun koko Lepakon alue oli täynnä nuorisoa.

Maanantaina lehdet kertoivat innokkaasti valtauksesta ja yhtä innokkaasti kaupungin kiinteistöviraston palkkaamat vartiointiliikkeen miehet riensivät tyhjentämään Lepakkoa. Ovet lukittiin vahvasti, mutta nuoret jatkoivat taistelua rakennuksen ulkopuolella. Seinät koristeltiin kuvin ja tekstein ja useita nuoria jäi telttoineen yöksi Lepakon nurmikoille.

Kaupungin oli pakko käynnistää tutkimukset hankkeen toteutuskelpoisuudesta. Asia kyti joitain päiviä eikä edistymistä tapahtunut mihinkään suuntaan. Lepakkoa ei haluttu vuokrata Elmulle ja jos haluttiin niin hyvin lyhyellä irtisanomisajalla. Tätä perusteltiin mm. sillä, että rakennus sijaitsee ns. selvitysalueella. Sanottiin, että liikennejärjestelyt voisivat tulevaisuudessa vaatia rakennuksen purkua tai, että viereinen Alkon suurvarasto laajentuessaan tarvitsisi Lepakon tontin. Itseasiassa kaikkea yritettiin, ettei olisi tarvinnut alistua nuorten (niiden kamalien nulkoiden) painostuksessa. Mutta jos kerran alueella ei ole voimassa olevaa kaavaa niinkö olisi järkevintä huomioida Lepakko tulevassa asemakaavassa, vai ovatko moottoritiet ja Alko tärkeämpiä kuin nuorisot? HÄH?

Lepakko oli kuitenkin jo saanut niin paljon julkisuutta osakseen, että eri valtuustoryhmissä huomattiin asian poliittinen merkitys. Ei enää uskallettu niin avoimesti ja rohkeasti (vaikka olisi mieltä tehnyt) vastustaa Lepakkoa. Tiistaina 28.8. Elmu sai sitten kaupungilta luvan talon siivoamiseen. Yksityiset ihmiset ja yritykset tukivat Lepakkohanketta lahjoituksilla ja Elmu avasi tukitilin rahan keräämisäksi. Lepakkoluolassa alkoi myös pyöriä kirpputori, johon saatiin kaikenlaista tavaraa myytäväksi.

Lokakuun alussa kiinteistölautakunta esitti Lepakon vuokraamista Elmulle 100 markan vuosi vuokraa vastaan. Elmulaiset epäroivätkin kuitenkin sopimuksen allekirjoittamista, koska sopimuksen avulla kaupunki olisi voinut entistä herkemmin sysätä kokonaisuuden hankkeen läpiviennistä Elmun harteille. Kaikki kiinteistöhuolto- ja remonttikustannukset olisivat tulleet Elmun maksettaviksi. Ilmeisesti kaupunki toivoi, että Suomen talvi olisi katkaissut Lepakon niskan. Kaupunki ei aikonut mitenkään osallistua nuorisoharrastusmahdollisuuksien parantamiseen. Lokakuun lopulla Elmu päätti kaikista riskeistä huolimatta allekirjoittaa sopimuksen.

RAHAN PUUTETTA

Selvää oli, että Lepakkohankkeen loppuunvieminen tulisi olemaan taloudellisesti erittäin raskasta. Jo materiaalikulut (laudat, tiilet, eristeet, maalit ym.) maksavat satoja tuhansia markkoja. Lahjoituksina tosin saatiin paljon, mutta silti liian vähän. Rakennuksen ylläpitokustannukset (lämmitys, sähkö, vesi jne.) ovat myös valtavat. Suomen kylmässä talvessa jo rakennuksen lämmittäminen käy erittäin kalliiksi. Ylläpitokustannukset voivatkin talvella kohota lähes 20000 markkaan kuukaudessa.

Ja mistäs se Elmu niitä rahoja saa? Ei mistään. Elmu on henkilöjäsentien perustuva yhdistys, jonka tulot muodostuvat jäsenmaksutuloista, keräyksistä, myyjäisistä, eri tilaisuuksien sisäänpääsymaksuista ja lahjoituksista. Nillä tuloilla ei pitkälle pötkitä.

Kohua herätti myös kaupungin kustannuslaskelmat. Rakennusviraston tekemä kustannuslaskelma oli valtaisan 3 miljoonaa markkaa. Elmun oma laskelma oli 730000. Nähtävästi kaupunki pyrkikin vain todistelemaan, ettei Lepakkoa kannattaisi viedä eteenpäin.

Molemmat osapuolet tarkistelivat myöhemmin omia kustannuslaskelmiaan (tuo yli 2000000 markan ero ei tunnu aivan hyväksyttävältä) ja Elmun uudet laskelmat tuottivat summaksi 850000 mk. Pieni heitto ei ollut mitään verrattuna kaupungin laskelmiin, joista löytyi heti kättelyssä 1000000 markan virhe.

Tämän vuoden keväällä kaupunginhallitus pyrki vaihtamaan jo erittäin pitkälle rakennetun Lepakon (6000m² 700m² pommisuojaan). Taisivat Helsingin herrat pelästyä itsekin ehdotuksensa mielettömyyttä ja tuo aatos unohdettiin. Kaupunginhallitus väitti, että Lepakon kunnostaminen olisi liian kallista touhua. Totuus on kuitenkin se, että Lepakkoa rakennetaan koko ajan niin halvasti kuin mahdollista. ELMUlehden kolmannessa numerossa (-80) oli otettu muutamia muita kaupungin nuorisotiloja vertailuun Lepakon kanssa ja neliölle mukana olleille tiloille tuli hintaa seuraavasti: Reimmarlan nuorisotilat 2192mk/m², Malmin nuorisotalo 2800mk/m², Olympiakylän lämpökeskus 2228-2737mk/m² ja Lepakkoluola 237,50mk/m²!!!

LAAJA TOIMINTA

Lepakossa alkoi olla jo hyvin monimuotoista toimintaa. Talossa on toiminut tai sinne on suunniteltu elokuvakerho, valokuvausryhmä, teatteriryhmä, kirjallisuuspiiri, shakkikerho, tekstiiliryhmä, silkkinahka- ja nappipaino, filmlarikorjaamo, filmi- ja valokuvälaboratorio, saavi- ja metallipaja, käsityötilat ja Lepakko-opisto. Lisäksi talossa on järjestetty useita keskustelu- ja teematilaisuuksia, opi ajamaan pyörällä kurssi (aika hyvä), kirpputoreja, rakennustalkoita tietenkään unohdettamatta. Eli kyllä on toimintaa riittänyt.

Julkisivun seinäkirjoitukset on nyt peitetty.

PELKKÄÄ HUNAJAA???

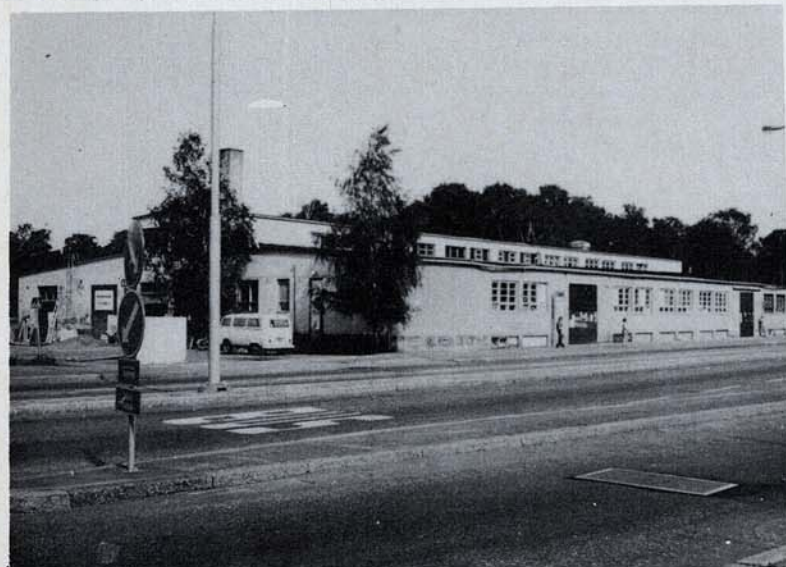
Kitkattomasti ei kuitenkaan touhu ole luistanut. Huono taloudellinen tilanne ja asioiden heikko organisointi ovat aiheuttaneet paljon epätoivoa. Monet suunnitelmat ovat jääneet toteuttamatta. Sisäinen kehitysprosessi ei ole oikein ottanut toimiakseen ja joskus tiedotusvälineet ovat antaneet liian ruusuisen kuvan Lepakon toiminnasta. Suunnittelmattomuus on monesti aiheuttanut pettymyksiä. Nämä takaiskut koskevat niin eri toimintamuotoja kuin varsinaista rakennustyötäkin. Työ on edistynyt kivuliaasti ja välillä ei lainkaan. On monesti puhuttu enemmän kuin tehty.

Paljon on kaikesta huolimatta saatu aikaan. Alun siivoustalkoiden jälkeen on rakenteita purettu ja uusia muurattu. Harjoituskämppeä on rakennettu innolla ja julkisivua kunnostettu. Ilman aktiivisten elmlaisten uurastusta Lepakkoluola olisi vieläkin haiseva raunio Lauttasaaren kupeessa.

950000MK JA TULEVAISUUS

Nyt Lepakon rakentamiseen on luvassa uutta puhtia, sillä kaupunki on antanut 950000mk, jotta monitoimitalo saataisiin kuntoon. Vuoden päivät saivat siis nuoret taistella ennenkuin avustusta myönnettiin. Tuo 950000 markkaa ei Lepakon ongelmia kuitenkaan poista. Nyt taloon tarvittaisiin ammattitaitoista työvoimaa (palkattua) ja kun työt edistyvät, tulevat kaikki laitehankinnat (studioon, työpajoihin jne.) ajankohtaisiksi. Tuo kaikki vaatii rahaa

ja sitä ei ole. Kaupungin avustus tuli vain itse rakentamista (seinät, ikkunat, eristykset, katto, ilmanvaihto...) varten.

Tulevaisuuden suunnitelmat kertovat, että innostusta riittää huomispäivänäkkin Lepakossa. Yleisön viihtyvyyden kannalta tärkeä kahvila on totta todennäköisesti ennen talvea. Kahvila ja keittiö kaipaavat putkitöitä, lattian korotusta ja laitteiden asennusta. Lepakon katto on tarkoitus saada kuntoon lokakuun loppuun mennessä. WC:t saavat putket, laitteet ja maalin. Syyskuussa on tarkoitus saada kellarikerroksen lattia laatoitetuksi ja sähköistys valmiiksi. Lokakuun töihin kuuluvat mm. sisäilma- ja lämmityksen kunnostus ja sali 2:n

9

äänieristys ja välikatton purku. Marraskuussa äänieristetään, sähköistetään, maalataan ja akustoidaan elokuvateatteri ja teatteri. Joulukuussa käydään (jos käydään) konserttisalin kimppuun: ulkoseinät lämpöeristetään, tehdään näyttämön muuraus- ja valutyöt sekä rakennellaan itse näyttämöä.

Niiden lukijoiden, jotka eivät ole koskaan käyneet Lepakossa, kannattaa ehdottomasti käydä tutustumassa taloon. Mitään nuorisokulttuuriparatiisia, joka tulvi ystävällisiä ja avuliaita ihmisiä, ei kannata odottaa. Lepakonkin väki on monesti oma sisäpiirinsä, jonka touhuihin on vaikea päästä mukaan, mutta ei-hän kotona nyhjäyttämisenkään asiaa auta. Jos on vähänkin kiinnostusta, kannattaa rohkeasti suunnistaa kohti Porkkalan-katua. Vaikka ensivaikutelma olisikin sekava ja kenties negatiivinen (se voi yhtä hyvin olla positiivinen), löytyy talosta silti paljon sellaista omaehtoista toimintaa, jota on turha etsiä muualta kaupungista.

Lepakoon pääsee busseilla 20, 21, 66A ja 65A ja jos ei pidä bussien epätasaisesta kulusta, pääsee kiskoja myöten kasiin (8) ratikalla. Koska HKL

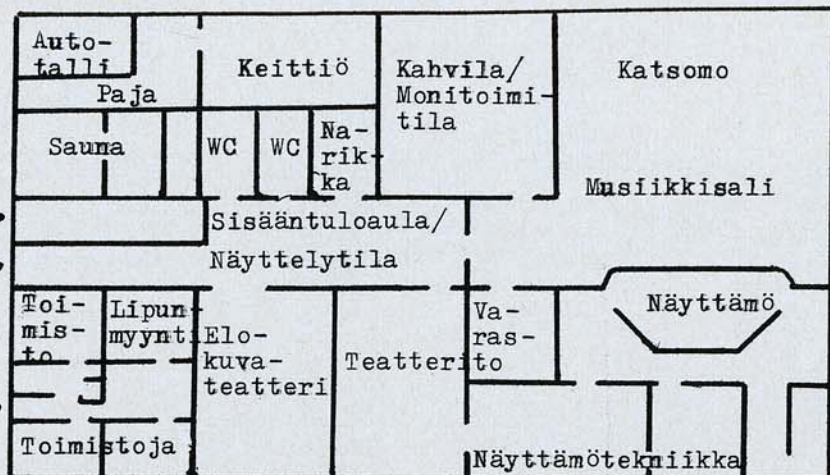
kuitenkin nykyään nyhtää älyttömiä summia lipputuloillaan ja kehtaa vielä korotellakin vähän väliä matkalippujen hintoja, voisittekin protestik-si HKL:lle kävellä aina Lepakoon.

Jos joku haluaa muuten yhteyttä Lepakoon tai Elmuun yleensä niin osoite on ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYS, Porkkalankatu 1. 00180 Helsinki 18. Ja voihan Lepakkoa puhelimellakin lähestyä, puh. 604765 tai 604720 tai 604194 ja yleisöpuh. 608667. Lepakko kaipaa teitä, rakentamaan taloa tai muuten muuten vaan mukaan tohinoihin.

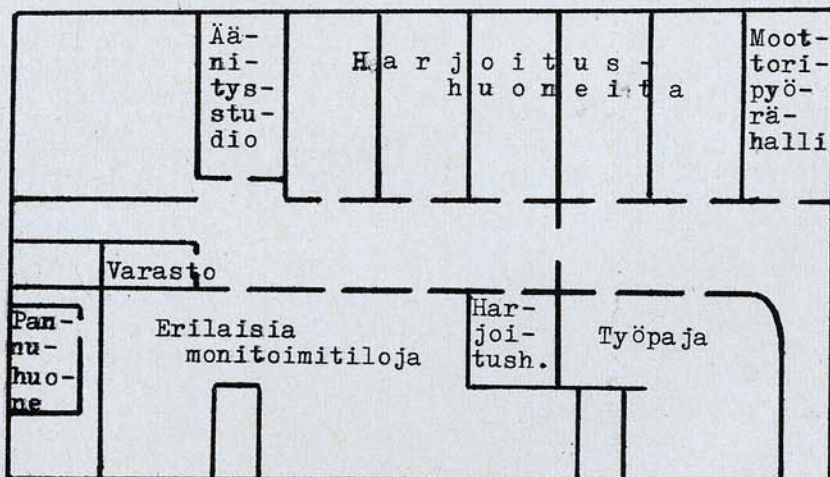
Seuraavalla sivulla on eräänlainen pohjapiirustus Lepakosta Ne, jotka eivät ole ikänä taloa nähneet, voivat piirroksen, valokuvien ja oman, toivottavasti rikkaan, mielikuvituksensa avulla

la luoda itselleen jonkinlaisen kuvan siitä.

PÄÄKERROS

KELLARIKERROS

Kuten varmaankin kaikki Lepakon tuntevat huomaavat, piirustus ei täysin vastaa todellisuutta. Seiniä on jäänyt pois tai niitä on paikallissa, joissa niiden ei pitäisi olla. Ovia puuttuu eli jotkut huoneet ovat umpinaisia (kyllä niissä ovat kuitenkin on jos käytepaikan päällä katsomassa ja on ne ovat siellä vaikka ette kävisikään). Ja ikkunoitahan ei ole merkitty lainkaan. Muutenkin piirroksen tarkoituksena on vain antaa

yleiskuva Lepakon tiloista ja käytömahdollisuuksista.

Lepakossa suunnitelmat muuttuvat usein, joten talosta voi tulla hie-man toisenlainenkin, mutta tämä on nykynäkymillä varsin todennäköinen rakennusratkaisu. Koko perustahan on tietysti sama. Muutokset koskevat lähinnä joitain pieniä seiniä ja ovia tai eri huoneiden käyttö-tarkoituksia.

KIRKKORAKENNUKSET JA RAMONES

Kirkkoja rakennetaan yhä lisää vaikka entisiinkään ei riitä kävijöitä. Uusista rakennuksista tehdään toinen toistaan komeampia ja kalliimpia. Seurakunnalle rakennetaan vielä itse kirkon yhteyteen erilaisia tiloja. Rahaa säästämättä tehdään turhia käytäviä, auloja, huoneita ja portaita, joita käyttää muutama ravinnon, lämmön ja rahan yltäkylläisyydessä elävä kirkonmies.

Yleinen luulohan on, että kirkko auttaa köyhiä ja heikkoja, antaa kehitysapua ja toimii muutenkin kuin pelastava enkeli kärsivien joukossa. Totuus on kuitenkin, että kirkko luovuttaa surkean pienen osan valtavasta omaisuudestaan esim. kehitysapuun. Ensin rahoitetaan kirkon sisäpiirissä työskentelevät, vanhojen kirkkojen parannukset ja uusien suunnitelmat. Kun tuo rahamässäily on ohitse (= kaikki mahdolliset sijoituskohteet on sullottu täyteen turhaa rahaa), voidaan jäljelle jäävästä rahamäärästä luovuttaa jokunen lantti heikko-osaisten auttamiseen.

Maa on siis täynnä kirkkoja ja uusia nousee joka mäelle. Samaa aikaan tuskailaanoppera- ja konserttitilojen vähyttä. Esimerkiksi Helsingissä on sodittu vuosi a yhdestäopperatalosta, kun sillä aikaa on tehty kymmeniä uusia kirkkoja.

Ulkomaisten rockkonserttien vähyden yhdeksi syyksi järjestäjät ilmoittavat kunnollisten konserttipaikkojen puutteen. Edes pääkaupungissamme ei ole yhtään akustiikaltaan ja tiloiltaan sopivaa paikkaa suurien rockkonsertteja varten. Koko maassa ei ole yhtään kunnollista konserttisalia, mutta montako kirkkoa??? Yhden jättihallin rakentamisen (loistavan akustiikan kera) kustannukset tuskin ylttäisivät yhden tavallisen kirkon kustannusten tasolle.

Nuorilla ei ole kokoontumispaiikkoja, ei mitään tiloja missä voisitoimia ja harrastaa. Onhan

Helsingin Tuomiokirkko.
Tulevaisuuden ratkaisu
nuorisotilaongelmaan???

seurakunnilla nuorisotiloja (sanotaan). Kuka siellä saa pogota Sex Pistolseja, harjoitella oman bändin kanssa soittamaan rockabillyä tai yleensäkin tehdä mitään hauskaa? Jos tähän kirkkorakennukset/kulttuurirakennukset asetelmaan ei kohta saada muutosta, laamalehti kehottaa nuoria valtaamaan kirkot. Clapton, Ramones, Pelle Miljoona ja Crazy Cavan konsertit kirkkoissa.-HUH HUH.

Mistä se kirkko sitten ne rahansa saa? Kirkollisveroista. Ja kuka niitä maksaa? Tavalliset ihmiset: teddyt, punkkarit, nuoret-vanhat, uskovaiset, ateistit, kaikki (melkein). Ihmiset rahoittavat vapaaehtoisesti tuota tekopyhää, hurskasta huijauskoneistoa. Kenenkään ei ole pakko maksaa kirkollisveroa, mutta näköjään ihmiset mielihyvin lahjoittavat rahansa kirkolle, jotta pappismiehet voisivat jatkaa karnevaalejaan. Eroamalla kirkosta vapaudut myös kirkollisverosta. Sen ei tarvitse olla protesti uskontoa vastaan. Se on protesti sairasta kirkkojärjestelmää vastaan. KIRKOT ALAS: KUNNON RAKENNUKSET KULTTUURILLE. NUORISOLLE TILOJA JA RAMONES SUOMEEN. (kirkkoon)???

PROBLEMS!

Problems? alkoi muokkautua niihin aikoihin, jolloin Hurriganes oli suosionsa huipulla. Ari Taskinen bändeineen treenaili harjoituskämpällään ja kämpälle ilmestyi myös Tumppi Varonen muutamia kaljoja nauttineena. Hetken katseltuaan bändin touhua Tumppi meni mikin (mikrofonin, ei Mikki Hiiren) ääreen ja muut jätkät alkoivat soittaa armotonta rock'n rollia. Tumppi rupesi riehumaan ja ulisi Johnny B. Goodea (Johnny Rotten tyyliin ilman sanoja). Ahdas kämpä jytisi meiningistä ja myöhemmin Jallu Salakamo (rumpali) tuli sanoamaan Tumpille, että sehän oli kovaa touhua, eiköhän perusteta bändi. Bändi perustettiin vaikkei mitään kamoja ollutkaan, vain ongelmia ja ongelmia (=Problems?).

Rähjä Problemsien ura alkoi urkenemaan kokoonpanolla Tumppi (basso ja laulu), Taskinen (kitara), Jallu (rummut) ja Stefan Piesnaek (kitara).

Muistanpa tuossa muutama vuosi sitten, kun Problems? astui lavalle Elmun järjestämässä kansanjuhlassa Helsingin Kaivopuistossa

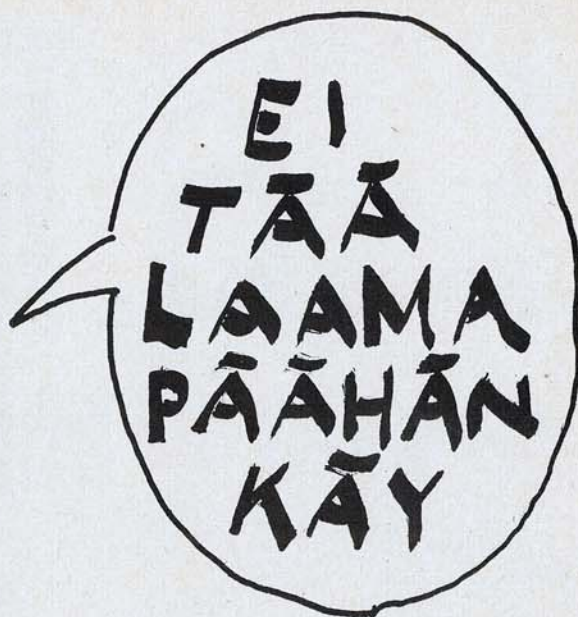
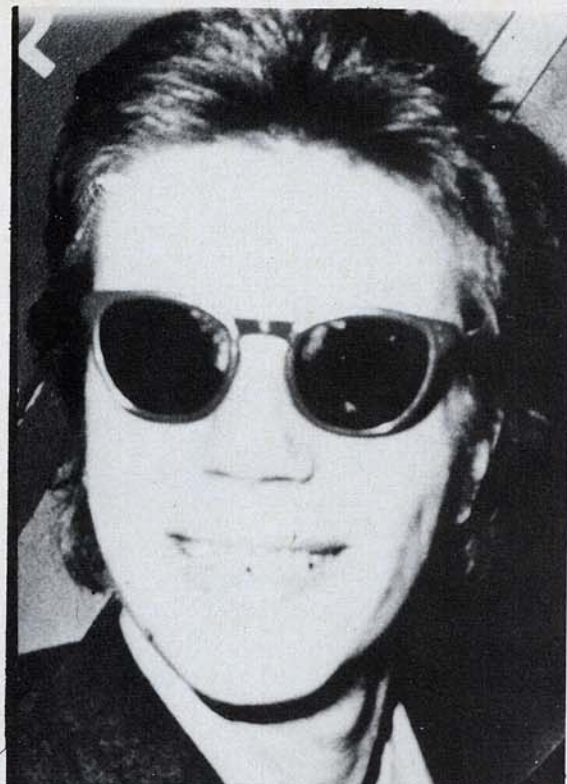
(kuvat otettu tuolloin). Nurmella lojuneet hippinuurukaiset (myös muut) nauruskelivat ja buuasivat, kun yhtye alkoi latoa elinvoimaista rock'n rollia täydellä vauhdilla. Kapaleiden välillä kuului korkeintaan yleisön vihellykset ja herjat ja kun Tumppi ilmoitti, että on viimeisen biisin aika (Ei tää lama päähän käy), monituhatpäinen yleisö alkoi ivallisesti taputtamaan.

Mitä tekevät nämä samat uutta aaltoa vihanneet yksilöt tänään? Pogoavat Katupoikien laulua ja vannovat punkin nimeen. Nythän uusi aaltokin on jo yleisesti hyväksyttyä ja tuossa kovaa vauhtia muotiin

Todelliset rokketit rollin ystävät tajusivat kyllä jo tuolloin Problemsien loistavuuden. Problemsien nopea raju soitto ja kova lavameininki tekivät vaikutuksen. Problems? oli paras.

Tuon jälkeen on Problemsille taapahtunut paljon. Jo ennen Elmun kansanjuhlaa oli ilmestynyt mahtava ensisingle Ei tää lama päähän käy/Häirikkö oon, joka vieläkin pyörii useasti levylautasellani. Lisää Problems

musaa saatiin, kun Love julkaisi maineikkaan Pohjalla kokoelman. LP:llä Probleemit rämistävät neljällä biisillä: Mä haluan mennä, Raitsikka oot, Koko yö ja Pummina kaupungissa. Miksi?

Kun toinen Problems? sinkku Tapan aikaa (upeata rock'n rollia) ilmestyi, alkoi Problemsien taru olla lopussa, koska Pellen bändi vei Tumpin ajan. Pelle Miljoona 1980 kiinteytyikin todella kovaksi joukkioksi.

Problems? eli ja hengitti (heikosti) kaikesta huolimatta koko ajan. Joi-tain keikkoja tehtiin kokoonpanolla Tumpi (laulu), Stefan (kitara), Droppis (rummut) ja Häkä (basso). Pikku hiljaa kehiteltiin ajatusta omasta Problems? LP:stä. Ja sitten alkusoittona räjähti sinkku Katupoikien laulu/Lännenmies.

Katupoikia lp:kin ilmestyi aikanaan ja A-puolihan tehtiin studiossa ja B-livenä. A-puolella soittavat Tumpi, Stefan, Timo Wahlberg ja Jarmo Halttunen (= Droppis ja Häkä). Livellä soittaa myös Rubberduck Jones. Nykyäänhan Droppis ja Häkä vaikuttavat Woudeissa ja Stefan Hanoi Rocksissa.

Tumpi on säveltänyt kaikki muut

A-puolen biisit paitsi usein radiosakin soineen "Maanantaina" kipa-leen, joka on Stefun tekele. Ja hyvää työtä on Tumpi tehnyt. Useimmat biisit ovat taattua varmaa (= hyvää) Problems? rollia, mutta mukaan mahtuu myös yllätyksiä. Tsekatkaa itse. B-puolen (omat) biisit ovat suurelta osalta Taskisen.

Nyt kun Problems? ei enää tee keikkoja, jää bändin musan kuuntelumahdollisuudet elävänä täysin Pelle Miljoona Oy:n varaan. Ja tältäkin levyltä Pellen keikoilla voidaan kuulla ainakin viittä biisiä: Katupoikien laulu, Tiina on niin nuori, Ei mulla elämää varten oo kaavaa, Lanka palaa ja Lännenmies.

PELLEN KEIKOILLE KAIKKI !

LAAMA TIEDOTTAA LUKIJOILLEEN

Laama kakkosen ennakotilaus kannattaa tehdä jo nyt. Näin saat lehden suoraan painosta. Kakkosnumero ilmestyy noin joulukuussa ja hinta on 5mk. Lähetä osoitteesi ja maksu meille: Laama, PL 63 00421 Helsinki 42, niin saat lehden kirjekuoressa heti sen valmis-tuttua, ennen kaikkia muita.

SCHWAITZER INDUSTRIE GEB

S.I.G.

TOIVOKAA
SIG:itä
RADIOON !!!

UUSI BEATLES KÖ

SUOMEN KALIFORNIASTA, RAISIOSTA

Raisiossakin rokataan. Pohjolan Beatles??? SIG tuo kovalla tohinala Raisiota koko kansan tietoisuuteen Suomen Kaliforniana.

Kun Hilse LP kakkonen ilmestyi, moni ihmetteli mikä ihmeen bändi se semmonen SIG oikeen on. SIG olikin yllätysnimi Tinnerin, Vandaalien ja Hurskaan seurassa eihän bändistä aikaisemmin oltu kuultu mitään. SIG oli ehdottomasti LP:n positiivisin yllätys ja tarjosi levyn parasta antia. Matti Inkinen hämmästytti erikoisella lauluäänellään, joka alkaa pitemmän päälle aina vain enemmän viehättämään.

Hilse levyllä SIG esittää neljä hienoa biisiä: Väkiäntä, Tänä yönä, Kartsaan ja Lauantaina. Biisejä on aiheellisesti kuultu radiostakin useaan otteeseen.

Nyt SIG:iltä on jo ilmestynyt yksi single (Tiina menee naimisiin/Viipuri pop) ja yksi LP (Matkalla maineeseen), molemmat Johannalle. Tiina menee naimisiin nousi jopa listoille, mutta tuon loistavan A-puolen lisäksi kannattaa muistaa myös riemukas B-puoli Viipuri pop rockabillykuvioineen. Tuo single onkin yksi vuoden parhaita. Biiseissä on iloinen ja rento meininki ja soittoon tuo lisäväriä kosketinsoittimien käyttö (Juha Oksanen). Niin muut SIG:in soittajathan Oksasen ja Inkisen lisäksi ovat Rauno Linja-aho (kitara), Matti Saarinen (rummut), Timo Kilpinen (kitara) ja Ari Hemmilä (basso).

Tiina sinkku on Gösta Sundqvistin tuottama ja Göstahan on tunnetusti maan parhaita tuottajia. Niinpä SIG:in

singlen soundit ovatkin korvaa hivelevän onnistuneita, tosin pojat itse olisivat halunneet levyistä hieman raaemman ja jyräävämmän. Totta onkin, että keikoilla SIG on jytissyt paremmin. Silti sinkku on erinomainen.

SIG:in ensi LP "Matkalla maineeseen" oli levy, jota odotin. Alkuhastuksen jälkeen täytyy todeta, että monia hyviä kappaleita, joita keikoilla on kuulunut, on jäänyt pois. SIG:illä on niin paljon hyviä kappaleita, että joitakin on ollut pakko karsia, mikä on valitettavaa. Nyt mukana on vanhoja Hilse biisejäkin.

Se mikä SIG:issä eniten viehättää ja innostaa on lavameininki. SIG:in ensimmäinen Helsingin keikka (Polilla)

oli yksi parhaista keikoista, joita olen milloinkaan nähnyt. Tuolloin kuulin SIG:iä ensimmäistä kertaa liivenä ja täytyy sanoa, ettei se kokemus hevillä unohdu. SIG sai ladattua valtavan fiiliksen saliin ja pakotti ihmiset mukaan touhuun. Laulusolisti "Inksu" Inkinen valloitti jo pelkillä jutuillaan kappaleiden välissä.

Esitys pursui intoa ja tuoreutta ja kaikenlainen välinpitämättömyys tai diivailu oli tipotiessään. Bändi soitti kuin se olisi ollut ensimmäistä kertaa lavalla. Tuloksetkin alkoi-
vat näkyä konsertin loppupuolella, kun jokaisen kappaleen päätyttyä sali raikui suosionsoitukista. Inkinen sen kun lisäsi vauhtia menemällä itse yleisön sekaan pogoilemaan ja twistaamaan. Muutenkin Inkisen liikkeet ja ilmeet lavalla ovat kokemuksen arvoisia. Kaikka huipentui useisiin encoreihin, kun villiintynyt yleisö yhä uudestaan vaati SIG:in lavalle. Polin sali oli yhtä huutoa ja jyitinää, kun yleisö paukutti lattiaa, pöytiä ja käsiään. Ja kun SIG kerta toisensa jälkeen palasi lavalle, huutomyrsky yltyi entisestäänkin. Lopussa Inkinen totesikin yleisölle ujusti: "Tehän olettekin kivoja. Meitä vähän pelotti tulla ensimmäistä kertaa tänne Helsinkiin, mutta täällähän on ihan tavallisia ihmisiä. Teille oli mukava soittaa." Niin häipyi SIG lavalta ja sai valtaiset suosionsoitukset.

Tämän jälkeenkin on aina jaksanut pitää keikoilla yhtä huijaa tahtia päällä. Bändin vilpiton ja iloinen musiikki tempaa helposti yleisön mukaan tanssimaan. Raisiolainen kansanmusiikki on purrut.

SIG on ehdottomasti näkemisen arvoinen bändi ja jos sen suosio kasvaa nykyistä vauhtia, rockhistoria saa pian uuden Beatlesin. Varmasti. RAISIO PÄÄKAUPUNGIKSI (JA SIG LEVYRAATIIN).

**SANOIVAT JUURI RADIOSSA
ETÄ SIG:ILTA ON ILMESTYNYT
UUSI SINGLE, MARIANNE.
SE ON ÄLTSIN HYVÄ.**

Huhun mukaan SIG:in nimi tulee Raision tehtailla (olen ajanut polkupyörälläni niiden ohi) olevasta margariinikoneesta "Schwaitzer Industrie Geb".

**SIG:IN MIE-
LESTÄ SUOMESSA
TEHDÄÄN NYKYÄÄN MAAILMAN
PARASTA ROKKIA! (NIIN TEHDÄÄN)**

HYVÄ LUKIJA

Kuten olet jo varmaan älykäänä ja nokkelana huomannut lehtemme on täysin samankokoinen ja -paksuinen kuin Aku Ankka julkaisu. Levikkimme on vain hieman pienempi. Tämän iloisen pikku yksityiskohdan johdosta lehdessämme alkaa ensi numerosta lähtien ilmestyä sarjakuva Laama Ankka seikkailee. Toivomme, että viihdytte Laama Ankan seurassa.

Toimitus

PUOLUEKENTTÄ VÄRISEE

UUSI PUOLUE SUOMEEN

???? !!!!!

SKPL

SUOMEN KANSAN
PUNK LIITTO

**SUOMEN VIHREÄT ? - INHIMILLISTÄ ELÄMÄÄ
SITOUTUMATTOMIEN OMA PUOLUE-ANTIPOLITIikkaa**

Saksan Liittotasavallan poliittinen kenttä on viime vuosina ollut epätavallisen mielenkiintoinen. Syynä tähän on ollut uusi puolue, Vihreät.

Vihreiden tavoitteena on elämän laadun parantaminen. He ovat ymmärtäneet, ettei tekniikan jatkuva kehitys voi johtaa muuhun kuin tuhoon. Luonto kärsii, elinympäristö huononee, automaatio lisääntyy ja saastevuoret kasvavat.

Vihreät vastustavat ydinvoimaa erittäin voimakkaasti ja vaativat, että uusiutuvien energialähteiden tutkimiseen perehdyttäisiin tarkemmin. Oikein.

Vihreiden kannatus ei ole jätävyyttä suuri, mutta kuitenkin merkittävä. Tärkeintä on, että he ovat saaneet kannattajansa yli kaikkien puoluerajojen.

Onko Suomessa tapahtumassa samanlaista liikehdintää? Yksi oire on SKPL (=Suomen kansan punk liitto), joka on Vihreiden kanssa melko pitkälle samoilla linjoilla.

SKPL:n olemassaolo on kuitenkin hieman kyseenalaista. Tähän mennessä se on toiminut vain kerran ja silloinkin surkein tuloksin.

Kun 70-luvun merkittävin rock-yhtye Sex Pistols ei saanut lupaa esiintyä Suomessa, SKPL ryhtyi

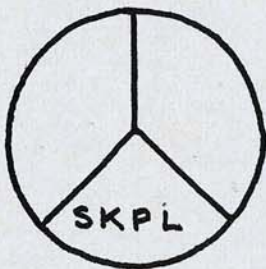
toimeen laajan kansalaisadressin keräämiseksi, jossa olisi vaadittu sisäasiainministeriöltä työolupien myöntämistä Sex Pistolseille.

Adressi tehtiin ja siihen alkoi kertyä nimiäkin (yhdeksän), mutta jokin meni vikaan ja hanke kuivui kokoon. Nö nythän maaperä olisi otollinen SKPL:n uudelle tulemiselle.

SKPL vastustaa kaikkia poliittisia ideologioita. Se ei kumartele oikealle, vasemmalle eikä keskustaan. SKPL ei kuulu siihen puolueiden roskajoukkoon, joka lupaa, valehtelee eikä pyrikään todellisiin tekoihin. SKPL harjoittaa rehellistä antipolitiikkaa. Puolueen nimikin on jonkin asteinen vastalause ahdaskatseiselle kommunisti puolueelle SKDL:lle. SKPL tuomitsee yhtä hyvin USA:n kuin Neuvostoliitonkin sisä- ja ulkopolitiikan.

Byrokrati, asevarustelu, ydinvoima, rasismi ym. ovat asioita, joita SKPL tietysti vastustaa, mutta SKPL:n päämääriin kuuluu myös armeijan täydellinen lakkauttaminen Suomessa. Jonkunhan täytyy uskaltaa olla esimerkkinä muille.

SKPL kannattaa voimakkaasti luonnonsuojelua ja yleensäkin kaikkia hankkeita, jotka lähentävät (parantavat) ihmisen ja luonnon suhdetta.

SKPL:n "ohjelmasta" voimme todeta, että se on hyvin lähellä punk-aatetta ja siitä siis nimi Suomen kansan punk liitto. SKPL pyrkii myös taistelemaan rockmusiikkia kohtaan harjoitettua sortoa vastaan.

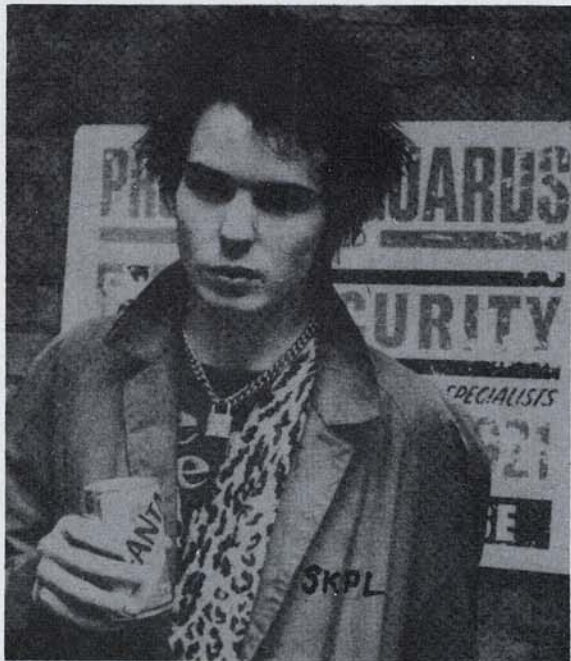
SKPL aikoo vakaasti osallistua seuraaviin presidentinvaaleihin omalla ehdokkaallaan. Vielä ei ketään varmaa ehdokasta ole, mutta puolueen piirissä on kovasti keskusteltu legendaarisen radio-toimittaja Holle Holopaisen pyytämisestä SKPL:n ehdokkaaksi.

Virallinen puoluehan SKPL ei vielä ole. Suomessa puolueen muodostamiseen tarvitaan vähintään 5000 äänioikeutetun kannattajan nimet. SKPL:n lähisuunnitelmiin ei kuitenkaan kuulu tuon nimelistan kerääminen, vaan puolue pyrkii ensin aloittamaan muun toimintansa.

-82 kesällä on alustavien suunnitelmien mukaan ensimmäinen puoluekokous, jossa esiintyvät kaikki siihen mennessä perustetut suomalaiset punkyhtyeet. Lisäksi ulkomailta tulevat Ramones ja mahdollisesti Sex Pistols (jos pojat vielä kerran suostuvat soittamaan yhdessä). Yhtyeiden paljouden takia puoluekokous kestää noin viikon yötä päivää eikä tällöin tehdä muuta kuin kuunnellaan musiikkia. Mahdollisesti puolueelle valitaan myös puheenjohtaja (huhut puhuvat John Lydonista). Jotta teddy- ja disconuorisokin liittyisi puolueeseen, Pelle Miljoona Oy soittaa kokouksessa useita kertoja iskelmät "Katupoikien laulu" ja "Tahdon rakastella sinua".

Puoluekokoukseen pääsee sisään ilmaiseksi ja jos SKPL alkaa tulevina vuosina saamaan puoluetukea, se jaetaan seuraaviin puoluekokouksiin tulijoille ovelta.

Laamalehden kakkosnumerossa on lisää juttua SKPL:sta mm. liittymishohjeet puolueeseen. KAIKKI, jotka ovat jollain tavoin kiinnostuneita SKPL:sta tai jonkin muun uuden puolueen perustamisesta Suomeen kirjoitelkaa Laamalehden osoitteeseen: LAAMA, PL 63 00421 Helsinki 42. Kaikki ideat, kommentit ja kysymykset ovat tervetulleita.

Onko Mauno Koivistokin loikannut SKPL:ään?

ROCKABILLY SPECIAL

VANNOUTUNUT
PUNK DIGGARI
KEHUU CRAZY CAVANIA

Crazy Cavan on kovaa kamaa. Sano-
koot uusi aaltoilijat, proge se-
koilijat ja koko Suomen kansa mitä
tahansa, mutta kunnan rockabilly
on mahtavaa räimettä ja meininkiä.

Crazy Cavan and the Rhythm Roc-
kers perustettiin vuonna -70 Wa-
lesissa. Nykyään bändissä soitta-
vat Cavan Grogan (laulu), Lyndon
Needs (soolokitara), Terry Walley
(komppikitara), Steve Vance (bas-
so) ja Mike Keith (rummut). Cavan
Grogan soitteli jo 60-luvulla mm.
Count Dracula and the Vampiers
nimisessä bändissä.

Rhythm Rockersit soittavat tosi
rappari kamaa ja ovat soittaneet
koko 70-luvun ajan. Ajatelkaahan
kun joskus 70-luvun alkupuolella
kaiken maailman Alvin Stardustit
komeilivat lehtien sivuilla niin
jossain pienessä tunkkaisessa klu-
bissa heitettiin tuollaista ener-
gistä raakaa rock'n rollia. Olisin
halunnut olla siellä. Crazy Cavanin
aitoutta todistaa juuri se, että
bändi on koko 70-luvun jaksanut

kellareiden ja pikkuklubien pimen-
nassa soittaa "omaa" musiikkiaan.

Cavanin musiikin tunnistaa heti
rockabillyksi, mutta silti se ei
ole mitään alkuaikojen country
vaikutteista musiikkia. Se on sii-
tä askeleen punkkia kohti. Cavanin
rockabilly on juuri sellaista raa-
kaa kapinahenkistä perus rock'n
rollia, josta jokainen todellinen
rock'n rollin ystävä innostuu.
Rock'n roll on aina uhunut kapi-
naa ja kyllä rock ilman kapinahen-
keä on silkkaa lälläripoppia.

Cavanin ehkä arvelluttavin piir-
re liittyy juuri tuohon kapinalli-
suuteen, sillä levykansissa Cavan-
kapinallisuus on saanut kovin väki-
valtaisia piirteitä. Ehkä se on
kuitenkin vertauskuvallista koko
rockin kapinallisuudelle ja hei-
dän omaalle musiikilleen. Uskon
ja toivon niin. Sitäpaitsi haas-
tatteluissaan Cavan on todennut
juuri vastustavansa väkivaltaa ja
kehottanut nuoriakin säästämään
rettelöintienergiansa musiikin
diggailuun.

Jos minä olisin 70-
luvun alkupuolella kuul-
lut Cavia, minusta
olisi varmasti tullut
vankka Cavan diggari.
Nyt jouduin odottamaan
rock'nroll kapinaa aina
Sex Pistolseihin asti.
No sehän kannatti.
Punkissa pursuaa juuri
se rockin nopea syke
ja voima, jota tarvitaan.
Hyvänä esimerkkinä
bändistä, jolta tuo sy-
ke ja voima puuttuvat
on Matchbox. Kun kuulin
ensimmäisen kerran
Rockabilly rebelin (huo-

ROCKA BILLY

Tämä mies on rautaa, tämä mies on tällä hetkellä laulun nimi Helsingin ja sen ympäristön rock-pireissä. Tämän miehen nimi on **HARRI SEURG**

mattavasti paljon aikaisemmin ennenkuin se tuli suosioon), se herätti minussa valtavasti mielenkiintoa. Pidän siitä. Siinä on valtavat fiilikset, jotka ovat syntyneet musiikin ja sanojen yhteisvaikutuksesta. Jos esimerkiksi Clash, Ramones tai vaikkapa Pelle olisi tehnyt tekstiltään ja fiilikselään vastaavan biisin punk nuorisolle, tarttuvalla sävelellä ja nopealla punk kompilla, se olisi varmasti ollut hurja menestys. Rockabilly rebelin sanat uhkuvat nuoren ihmisen elämänhalua ja kapinaa. Luulensa, ettei biisi ilman noita sanoja olisi saanut kovinkaan suurta huomiota. Kun kappaleen kuulee ei hetkeäkään epäile, etteikö se olisi 70-luvun musiikkia. Vaikka siinä on se hieno letkeä rockabilly rytmi niin teollisuus soundit paistavat silti läpi.

Rockabilly rebel on siis minun mielestäni erinomainen biisi, mutta Matchboxin muu tuotanto on aivan toista tasoa. Biisit ovat tyypillistä kylmää 70-luvun poppia, sanoisinpa silkkaa sontaa. Oikeata teinuhmppaa.

Ehkä oma kammoni tuollaista teollisuus poppia kohtaan johtuu siitä, että kun mielenkiintoni rockiin heräsi ja olisin halunnut kuulla kunnon rytinää, oli tarjolla aina vain samaa purkka poppia tai proge ulinaa. Mielestäni nykyään monet uuden aallon popvaikutteiset bändit ovat sortuneet myös tuohon teollisuuskäsitteeseen. En minä saa siitä mitään irti.

Kumpi on lähempänä todellista rockabillyä Crazy Cavan vai Matchbox, kiistelevät teddyt nykyään. Matchbox on voinut sitä joskus olla, mutta nykyään heillä on kunnon rockabillystä muistona vain letkeä rytmi ja muutamat tyypilliset rockabillysoitimet. Matchbox ei ole aito, se on rahabändi. Crazy Cavan on ehdottomasti kovempi. Cavanin musiikki ei ole mitään viimeisen päälle puhtaista siloposkimusiikkia. Kuunnelkaahan joskus Cavanin laulua - mahtavaa.

Alkavatko punkkaritkin sortua 50-luvun ihannoointiin? Se markkinahumu ja mainosmylly, joka jauhaa 50-luvun rockin ympärillä Suomessa, on tosiaan valitettavaa. Kaiken maailman krääsää myydään puoliväksin ja tehdään hyvä musiikki naurunalaiseksi. Kapinallinen rockmusiikki kahlitaan yhteiskunnan palveluksessa toimivien liikemiesten ansiosta vanhempien valvontaan. Olisi kiva jos teddyt alkaisivat itse vastustaa tuota rockabillyn ympärille muodostunutta musiikin tuhoavaa bisnestä.

50-luvullahan se rockabilly eli, nykyiset jätkät on pelkkiä kopioita, sanotaan. Kuitenkin kun Crazy Cavania kuuntelee tuollaiset seikat unohtuvat. Cavan ei myötäilekään 50-luvun sankareita vaan paiskoo omaa raakaa rock'n rollia. Sitäpaitsi Cavan on kolmesataasetsemänkymmentäkahdeksan kertaa aidompi kuin yksikään yökerhoissa vanhoja rallejaan lämmittelevä vanhuuden höperö läskimähtähti 50-luvulta. Cavanin rinnalla nuo entiset tähdet itkettävät. Tietysti aito 50-luvulla tehty alkuperäinen musiikki Crazy Cavaninkin pesee, mutta Cavanilla on roketti rolli suonissaan, joten antaa hänen rokata.

LÖTS. LÖTS

JOS JONKINMOISTA SÖNKÖTYSTÄ

M.A. NUMMINEN LIVE

M.A. Numminen esiintyi Tavastialla Helsingissä 21.8. ja oli maineensa veroinen (eiku paljon parempi). Pedro Hietanen taikoi uskomattomat soundit ja fiilikset soittimistaan ja Mauri Antero väänsi hullun lailla jotain pärinän tapaista banjostaan.

Yleisö ulvoi naurusta kun M.A. improvisoi lauluaan ilman sanoja ja soitti ainoan osaamansa banjosoolon (tosi räimettä). Yhdeksi illan kohdaksi muodostui M.A:n ja Pedron jazzailu M.A:n ollessa rummuissa. M.A. esitti raivokkaan rumpusoolon, joka huipentui Maurin villiin hyppeleyn rummuta-sitä-mikä-eteen-tulee-tyyliin. Ja Mauri rummutti. Hurjassa hosumisessa saivat osansa mikkiteli-neet, salin seinät, flyygeli ja Pedron pää.

Konsertin toisen puolen ajan M.A:ta säesti Underground rock yhtye. Villi meininki innosti yleisöä ja suosionosoitukset olivat kappaleiden välillä kovimmat mitä olen koskaan kuullut. Kolmen encoren jälkeen yleisö jyskytti pöytiä ja tuoleja Mauri Mauri-huutojen säestyksellä vielä mahtavat 20 minuuttia!!!! jona aikana Mauri kävi kahdesti kumartamassa lavalla. Ja vaikka järjestäjät sytyttivät saliin valot ja laittoivat levyjä soimaan mikään ei hiljentänyt yleisöä. Vasta, kun M.A. lähti pois koko rakennuksesta ja kävi mennessään vilkuttamassa yleisölle, melu vaimeni. Maurin ja kumppaneiden esitys oli vaikuttava.

ILMOITUKSET JA KIRJEET LAAMALLE

Mainoksia ja kaikenkarvaisia ilmoituksia julkaistaan mieluusti lehdessämme. Jos ne ovat kovin suuria niin sittenhän lysti maksaa. Tietty. Semmoset pikkuset menee markalla. Enemminkin tietysti saa maksaa, mutta sovitaan, että markka sujautetaan aina ilmoitusten mukaan ja loput kunkin omantunnon mukaan.

Ja mitäs sitten voidaan ilmoitella? Mitä vaan. Ostetaan-myydään-vaihdetaan: soittimia, vahvistimia, lehtiä, levyjä, kirjoja, valokuvia, vaatteita, ruokaa, polkupyöriä, autoja, mopoja, eläimiä, kodinkoneita, maatiloja, asuntoja, veneitä, laivoja, junia, lentokoneita, helikoptereita, järviä, tehtaita, ydinvoimaloita jne. Ei sen tarvitse olla ostoa, myyntiä tai vaihtoa, voitte ilmoitella mitä tahansa.

Erikoisesti huomautamme, että tarkoitus on perustaa erittäin laaja ilmoituspalsta bändeille. Siis kaikki bändit ilmoittelemaan jos tarvitsette soittajia, laitteita tai mitä ikinä tarvitsettekaan ja haluattekaan ilmoitella (itseänne, levyjänne, keikkoja...). Ei mitään pitkiä vuodatuksia (se maksaa paljon). Jos joku on perustamassa bändiä tai haluaa bändiin niin ilmoitus vaan tänne ja markka mukaan. Jos haluatte välttämättä selitellä pitempiä niin okei, mutta seteleitä matkaan ja rutkasti. Raaka peli. Jostain suurista mainoksista olisi hyvä ottaa etukäteen yhteyttä. Joo.

Muu postikin on hyvin tervetullutta. Mieli pidelystä aloittaa toimintansa jo Laama kakkosessa ja kirjeitä on tarkoitus julkaista mahdollisimman paljon. Teistä siis riippuu kuinka laaja mieli pidelystä saadaan aikaan ja kuinka kehittäviä tai muuten vaan mukavia keskusteluja siellä käydään. Jos satutte olemaan hyvällä tuulella sujauttakaa kirjeenne mukaan markka tai jotain. Pakko ei tietenkään ole eivätkä rahalähetyskirjeet ole mitenkään edullisemmassa asemassa muihin verrattuna. Olisimme vain hyvin iloisia jos saisimme taloudellista tukea, sillä se koituu lehtemme parhaaksi. Emme ole koskaan voittaneet lotossa tai saaneet valtavia perintörahoja, joten luonnollisestikaan omat rahamme eivät riitä minkään päivittäin ilmestyvän rock-nuoriso-aamu-lehden tekemiseen (vaikka pyrkisimmekin siihen). Mutta eihän raha tietenkään tärkeintä ole, vaan aito luovuus, fiilis ja rehti meininki. Jokaisen Laaman paras yleisökirje tullaan paljokseen ruhtinaallisesti (yllätys, yllätys).

Ja se osoitehan on: Laama, PL 63
00421 Helsinki 42.

LAMA-TOSI PUNKKII

Jossain toisaalla tässä lehdessä on juttu Widowseista ja siinä annetaan ymmärtää, että Widows on melkein ainoa kunnan rähjä-punk-bändi Suomessa. Olisi tietysti pitänyt mainita erinomainen Lama-yhtye Helsingistä. Laman eka sinkku (Johannalle) Totuus löytyy kaurapuurosta/Bussi, Rahaa on tosi upeata rämistelyä. "Kaurapuuroa-han" hoilottavat nykyään kaikki kunnan kansalaiset, mutta nuo B-puolen biisit ovat jääneet liian vähälle huomiolle. Bussien käyttäjät tuntevat varmasti omakseen tuon "linja-autossa on tunnelmaa-biisin".

"Mä seison pakkasessa,
kädet taskussa täristen,
dösää yksin venaten,
itsekseni kiroillen.
Vihdoin dösä tulee,
mut mä vaellan vielä dösän läpi,
kun ihmiset on kylmiä
ja elottomia.
Mieluummin mä palelisin ulkona.
Hei, linja-autossa on tunnelmaa,
kun kaikki istuu ja murjottaa.
Hei, linja-autossa on tunnelmaa,
ihan ku oltais hautajaisissa."

Lama Lepakon WC:ssä (entisessä),
tulevassa metallipajassa.

Aika osuva kuvaus, vai
mitä? Eli PUHU BUSSISSA.

Toi Rahaa biisi tuli
kuulemma ihan vahingossa
sinkulle mukaan ja eihän
siinä levyn kannessakaan
(tai koko levyssäkään)
kyllä mitään mainita to-
mosesta biisistä. Enkä
minä edes tiedä onko sen
nimi Rahaa. Se vaan tuli
mieleen.

"yy-kaa-koo-nee
Aika on rahaa. Työ on
rahaa. Ihmiset tarttee
rahaa, eiksiin oo muka
mitään pahaa.
Ihmiset juoksee rahan
perässä, rahasta pai-
netaan ylitöitä,
eikä pidetä edes
vapaita öitä.
Rahasta tehdään mitä vaan
Ihmiset rakastaa rahasta.
Ihmiset tappaa rahasta.

Sex Pistols keikoilla olisi ollut alkuaikoina.

Lamassa soittaa neljä nuorta miestä eli Epe (laulu), Eno (basso), Jere (rummut) ja Charlie (kitara). Ja kai noi muutkin kuin Epe vähän ulisevat.

Sinkku on äänitetty tammikuussa -80 Photosonic studiolla. Jos teillä ei vielä ole sitä niin hankkikaa.

Koska Lama on melkein kuin Laama, toimitus lähettää terveisiä Laman pojille. Lukekaa Laamaa, me kuuntelemme Lamaa. Toi Kaurapuuro on meidän lempibiisejä. Totta kuin rotta.

VASEMMISTO- PROPAGANDAA?

SPARTAKIADIT HELSINGISSÄ 15-17.8.

Eppu Normaali

"Liikkeelle elämän puolesta" oli teemana Spartakiadeilla 15.-17.8. Helsingissä. Kaikenlaista tapahtumaa oli järjestetty: oli rockia rotusortoa vastaan, oli punkkia ja muuta musiikkia, oli teatteria ja keskusteluja, oli askartelua ja toimintaa lapsille, oli rauhan konserttia ym.

Sunnuntaina oli Kaivopuistossa suuri rauhan konsertti, johon kamerani kanssa eksyin. Tilaisuudessa valittiin myös vuoden mäntti, odotetusti Jimmy Carter. Kakkoseksi tuli ansioituneesti Ronald "Aadolf" Reagan.

Poliittisesti väritynyttä informaatiota maailmantilanteesta saatiin kuulla pitkin päivää. USA:ta ja Natoa koskeneet arvostelut olivat kyllä kaikki paikallaan ja muutenkin tohistiin hyvän asian, rauhan, puolesta, mutta NL ja Varsovanliitto oli tie-

Martti ihmettelee Panssen laulutaitoja?

tentantoon unohdettu täysin (korkeintaan ylistettiin). No eihän oikeisto vastaa-vasti ole järjestänyt mitään rauhan tilaisuuksia, senkun vaan ydinvoimaa ja ohjuksia halajavat. Ja kai-kesta propagandasta huolimatta Spartakiadit onnistuivat ihan hyvin. Musiikkia kuultiin, fiilinki oli kiva ja rauhan asiakin ymmärrettiin.

Rauhankonsertissa esiintyivät Sika, Woude, Kojo, Liisa Tavi ja Eppu Normaali. SIG:iä ei sittenkään nähty

(yhyy-yhyy).

Minä poika olin tietysti myöhässä ja Helsingin kaupungin liikennelaitoksen linjuriautot eli bussit myötävai-kuttivat neljäkymmenen minuutin myöhästymiseeni tavanomaisen lahjakkaasti. Ja niin siinä kävi, että laukatesani pitkin Kaivopuiston pusikoita ja muita viheralueita kohti esiintymislavaa Sika lopetteli omaa settiään. Jotain ryminää ehdin kuulla ja poikien selät näin vilaukselta. Kai ne oli hyviä.

Woude oli ainakin yllättävän hyvä. "Vanhat pierut ei koskaan kuole, ne alkaa punkkareiksi." Tuo biisi on jo herättänyt jonkinasteista ihmetystä. Toiset pitävät, toiset eivät lainkaan. Mie tykkään (paljon). "Vallankumous diggiteekkiin", biisi jatkuu. Jee.

Woude

Kojo

Woude

Wouden eka sinkku Kaupungin yöt/Satoi on hirmu nasta ja tuo Satoihan on kai jo hitti tai joku semmonen. Toinen sinkku On kesä vasta alussa alkaa sekin pikkuhiljaa purra. Wouden Kaupunki biisissä on tosi hienot sanat ja jollen täysin erehdy se on tuon Kesän B-puoli. Se mikä Woudessa häiritsee on kappaleiden samanlaisuus. Tai ei ne ehkä niin samanlaisia ole, mutta niiden sävel ja soittotapa vain siivuavat toisiaan monesti.

Liisa Tavi (+tytö) oli ihan kelpo juttu, mutta ehkä akustinen kitara hommeli olisi ollut parempi.

Kojo paiskoi täysillä ja uudet kappaleet alkavat tuntua aina vaan paremmilta. Mitä enemmän niitä kuulee. Vanhatkin biisit svengasivat mukavasti ja yleisö eli mukana, varsinkin kun Kojo innostui tarinoimaan kaikenlaista mukavaa. Se Moon Martinin Bad case of lovin' you kulkee tosi mahtavasti.

Eppu Normaalinakin saapui ilahduttamaan yleisöä ja kuten jo ennakkoon oli selvää se sai suurimmat suosiosoitukset. Riemasuttavaa oli Slamin ilmentyminen enkelikuoroksi Epuille. Yleisö innostui selvästi kun Slamin poijaat pogosivat ja ulisivat lavalla Eppujen tahdissa.

SIG:iä minä kaipaen vieläkin.

JUURI LUIN LEHDESTÄ, ERÄ EPUILTA ON ILMESTYNYT UUSI LP. LIVE TUPLA JA VANHOJA BIISEJÄ! HÄÄ? RAHAT POIS VAI??? MITÄ MITÄ???

JUICEN LP SISÄLTÄÄ JOULULAULUJA! VANHOJA JA UUSIA. KIVAA.

KUVIA RAUHANKONSERTISTA

LAULU - JA SOITINYHTYE EPPU NORMAALI ESIINTYY

Eputtaret enkelikuoro (Slamin rumat pojat) on saapunut ihastuttamaan yleisöä.

Pitkätukkaïset hämynuorukkaïset soittavat progressiivista poppia? Huomaa varsinkin soolokitaristin tyypillinen progesooloilu ilme.

Martti katsoo toruvasti Pantsea, joka ei tahdo saada soloja onnistumaan.

JAHNU DIGGAA PUNKKII

Jo täytyy olla television rockohjelmien tarjonta huonoa, kun ainoat kunnon rock'n roll esitykset nähdään kokokansan iskelmäraadissa, Levyraadissa.

Supermies Jahnukainen on oivaltautunut uuden aallon musiikin perusideat ja on soittanut raatilaistilalleen tuostakin Pelleä, Ratsiaa ym. Viisaat raatilaistiset ovat tieteenkin vavisseet pelosta kauhean punkin edessä, mutta silloin on Jaakko itse rientänyt apuun rauhoittamaan raadin jäseniä ja kertonut, etteivät punk pojat pahaa tee. He laulavatkin asiaa. Ja taas on yksitoista pistettä kasassa.

Jahnu on tehnyt hyvää työtä poistaessaan punkkia kohtaan tunnettuja ennakkoluuloja. Toivottavasti uuden aallon esityksiä (kotimaisia) kuullaan jatkossakin Levyraadissa.

Monet punkkarit eivät varmasti pysty sulattamaan niitä jazzin renkutuksia tai iskelmähumppia, joita Jahnu ohjelmassaan soittaa. Aina pitäisi kuitenkin pystyä suhtautumaan ennakkoluulottomasti eri musiikkityyleihin. Jos Jahnulla on ollut mahdollisuudet tutustua laajalti musiikkiin ja muihin kulttuureihin ei se varmasti ole tuomittavaa. Jahnu on pystynyt omaksumaan paljon erilaista musiikkia. Pyrkikäämme mekin siihen.

Tähän päättyy tämänkertainen LÖTS LÖTS palsta. Ensi kerralla sönkötetään lisää. Mitä päässä silloin liikkuukin.

Sivulta kolme unohtui maininta avustajista, joten se tulee nyt: Lehteä avusti omilla hengentuotteillaan laamojen ja kissojen sankari Kasu. Hänen ajatuksiaan voitte lukea tuosta vierestä, kuten myös sivulta 29.

romaanista, jolla on todellista konkreettista kestävyyttä, ei tule koskaan ikivihreää.

ihmiset on hevosi ja junii ja busseja.

ihminen, joka tanssii tangoa speedway-saappaat jalassa, yleensä pitää itsestään.

ennen oli sammakoillakin unelmat. tuskin on enää.

ennen tunsii naapurinsa. nyt ostetaan sokeria reserviin.

ennen oli piimä höpöä. nyt on hoopo mainos.

ennen sitä tunsii paljon. nyt on jo vähän parempi.

ennen oli rumuuskin kauhea. nyt on jo paljon parempi.

ennen oltiin heinätöissä. tänään tuskin vihjaistaan.

ennen olivat miehet lauteilla. tänään ovat makkarat kiukaalla.

ennen olivat naisetkin lauteilla. lisää löylyä.

ennen oli kivaa. ukulele soi.

Kasu

Toimituksen oma kissa. Jos näette sen, antakaa sille punaista jaffaa ja lenkki-makkaraa.

SENSUURI!!

LIIAN HYVÄ BÄNDI UNOHDETTAVAKSI!

Pepe Lempinen (laulu ja kitara), Costello Hautamäki (kitara), Jaska Oinonen (basso) ja Pasi Pakarinen (rummut). Neljä nuorta punkkaria Tampereelta muodostavat mainion, mutta liian vähälle huomiolle jääneen Sensuuri-yhtyeen.

Aikoinaan rippikoululeirillä Pepe ja Costello tapasivat toisensa ja kun Pasi liittyi Pepen ja Costellon seuraan, syntyi Sensuuri. Karri Lar-mila soitti tuolloin rumpuja. Lar-mila ei kuitenkaan pitkään bändissä viihtynyt ja tilalle tuli Jaska. Tässä kokoonpanossa Sensuuri siis soittaa vieläkin.

Sensuuri on ollut nyt kasassa yli kaksi vuotta ja siinä ajassa on ilmestynyt kolme singleä (Kirjoitan seinään, Kaupunki nukkuu ja Hengissä läpi Helsingin) ja yksi LP-Hulinaa.

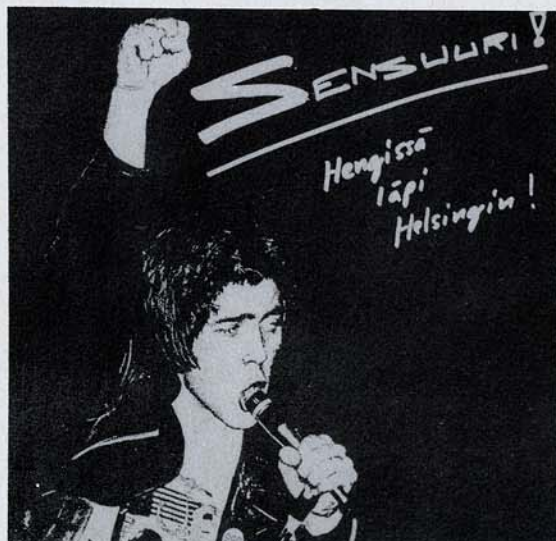
Hulinaa äänitettiin MSL-studiolla (tietysti?) kesäkuussa -79. Tällöin suomalainen uusi aalto oli juuri kovassa nousussa Sensuurikin sai ansaitsemaansa suosiota osakseen, mutta silti yllättävän hyvän ja

rajun Hulinaa LP:n iskeviä biisejä ei vielä kukaan ole arvostettu tarpeeksi.

Levyllä on monia erinomaisia biisejä kuten Mikä on muotii, Ydinvoimaa, Tulevaisuus on sensuroitu, Raskas rock (hirvee meininki jätkillä), Kirjoitan seinään ja Rock politiikkaa vastaan. Itse asiassa tuo Ydinvoimaa on vielä tänäkin päivänä yksi kovimpia kotimaisia punk biisejä.

Kun Hulinaa ilmestyi, kriitikot tyytyivät sanomaan: levy on melko onnistunut, mutta epäkypsiä. Epäkypsiä tai ei, mutta levyn soundit ovat hyvät, soitto pysyy hyvin kasassa ja varsinaisia limboja ei ole (Mak-sat sen vielä kyllä vähän arveluttaa). Oikeastaan Sensuuri on tehnyt suomalaisista bändeistä vähiten huonoja biisejä levyille, kun kaikki levytykset otetaan huomioon.

Termiitti, Fiilis puuttuu, 682226, Idiotti ja Hulinaa (Hulinaan loput biisit) pesevät nekin suuren osan suomalaisista punk biiseistä ja

SENSUURI

se kertoo jo jotain LP:n tasosta.

Radiosta Sensuuria ei pahemmin ole kuulunut ja se onkin varmasti yksi syy siihen, ettei bändi ole saanut laajempaa kannatusta. Esim. Rock politiikkaa vastaan (loistavat sanat) voisi kernaasti soida radiossa.

Sensuurin toinen single Kaupunki nukkuu omaa yhden eniten soittamistani b-puolista, Katurock (ei kuole koskaan). Joskus ihan ihmetyttää miten nuoret Sensuurit pystyvät tekemään noin kovia sanotuksia. Pepe Lempisen upea laulanta saa myös plussaa.

Hengissä läpi Helsingin biisissä on hyvä idea ja kertosa, mutta muuten huonot sanat ja sävel. Kun Tampereelta tulee Helsinkiin (teddy kaupunkiin), voivat fiilikset kyllä helposti olla Hengissä läpi Helsingin kaltaiset. Sinkun b-puoltakaan ei kannata unohtaa. Sehän on se Kesäduuni blues.

Keikoilla en ole Sensuuria useasti onnistunut näkemään ja kun viimeksi näin (yli vuosi sitten), en oikein jaksanut innostua bändin meiningistä. Nykyään huhut kuitenkin kertovat hurjista Sensuuri keikoista, joten bändi on varmasti katsastamisen arvoinen. Omien biisien lisäksi Sensuuri soittaa keikoilla mm. Ramoja, Rollareita ja Whota. Hyvä, hyvä.

Kaikki te, joiden levyvarastosta puuttuu Hulinaa lähdette nyt heti lähimpään levykauppaan ja ostatte Sensuurin levyn. Kotona kuunneltuanne sen soitatte kavereillenne ja kehutte heille levyä. Niin ja ostatte ne sinkut kanssa. SENSUURI ON KOVA BÄNDI:

Sensuurilta on kuulemma tulossa uus älppäri tänä vuonna!

Nii ja sitte mä unohdin mainita ette Sensuuri esiintyy vielä tällä Hike-älppe ykköselle. Ne soittaa sen vanhan Beatles biisin Back in the USSR.

Mjörf, mjörf poof.

HULINA

PELKISTETTYÄ DOKUMENTTIA SECRET

Toimittaja Yrjö Riski otti muutamahan haparoivan askeleen, suoritti kravattinsa, varmisti vielä keran, että osoite oli oikea ja painoi ovikelloa. Hän hymähti itseksensä ja leipoi naamalleen itsevarman haastatteluilmeen; hommat on tuubissa, hän ajatteli odotellessaan oven avautumista.

OSTETTU VALINTATALON
KALESTA Å 5 MK

Vihdoinkin hänellä oli tärpännyt. Yrjö Riski oli pestautunut Lällärikaman toimittajaksi hieman yli kaksi vuotta sitten. Hän oli tehnyt kaikenkarvaisia toisarvoisia juttuja, joita tuskin kukaan muu kuin hänen kissansa Volvo edes vaivautui vilkaisemaan. (Toimituksessa hänellä oli tapana puhua Volvostaan, mikä nosti hänen suhdanneherkkää vaihtoarvoaan n. 50 %:lla). "Kyllä nyt Parker Penan ja Saab Simon naamat valahtavat, kun ne lukee mun juttuni seuraavasta Lällärikamasta", Yrjö Riski mutisi ja samassa ovi aukeni.

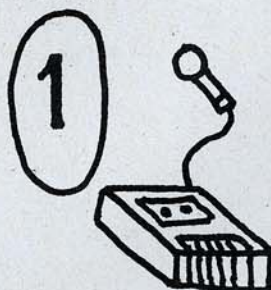
Mutta hämmästykseseen hän huomasi ovella n. 173 cm pätjän ja n. 52,47 cm leveän (jos leveydestä voidaan puhua tässä yhteydessä) Soikion. Sen etu- ja takapuolella oli numero 1.

- Päivää, olen Yrjö Riski Lällärikamasta.

"Tässä oli nyt taas näitä yhtäkkiä kuuluisiksi tulleiden omituisuuksia" hän ajatteli ja työntyi ovesta si-

sälle odottamatta sen kummempia tervetuliaistoivomuksia. Hän ryhtyi haastatteluhommiin kursailematta: Journalistiikan lakeja kunnioittamatta.

Mutta vaikka nauhuri pyöri pyörimistään, haastateltavasta ei saatu mitään irti lukuunottamatta eriskummallista ääntä, jota tämä Soikio lähetteli ympärilleen. Ääni oli tutun tuntuinen Yrjö Riskellekin; kenties se oli jostakin TV-ohjelmasta. Soikioita oli kaikkiaan kuusi ja jokaisessa oli numero. Mutta haastattelu rajoittui Soikioista lähtevien äänien nauhoittamiseen. Lopulta Yrjö Riskellä oli nauhoitetta yli 10 km, jonka hän katsoi olevan riittävä määrä todistamaan tästä vuosisadan jymyjutusta.

Jymyuttua haastattelusta ei ihan tullut - ei oikeastaan minikäänlaista juttua, paitsi tätä PELKISTETTYÄ DOKUMENTTIA; joka kuvaa Yrjö Risken viimeistä työtilaisuutta Lällärikamassa. MITEN niin viimeistä? No, hän sai potkut, niin yllättävältä kuin se lukijasta saattaa tuntua. Potkuja ei tullut sen takia, että juttu olisi ollut huono vaan koska se olisi mullistanut koko maailmanjärjestyksen. "Eikä meillä ole varaa minkäänlaisiin mullistuksiin tällaisessa taloudellisessa tilanteessa: ei huonoihin eikä hyviin,"

ilmaistaksemme asian niinkuin Läl-
lärikaman päätoimittaja.

Yrjö Riskin on vihdoin tunnus-
tauduttava tämän dokumentin kir-
joittajaksi. Olen pyrkinyt mahdol-
lisimman suureen objektiivisuuteen
juttua tehdessäni ja lopuksi ha-
luaisin lainata haastattelustani
muutamia otteita. (Toimituksen
kanssa käymieni pitkien keskuste-
lujen jälkeen he myönsivät luvan
tähän).

Minä: "Onko elämässänne tapahtunut
muutoksia viime aikaisten ta-
pahtumien jälkeen?"

Soikio: "Kkkhhhhh....KKKKHhkhhhh -
KHKHKkkkkhhhh...."

Minä: "Onko elämäntapanne, maailman-
katsomuksenne toisin sanoak-
seni elämän filosofianne saa-
nut uusia ulottuvuuksia? Ja
jos on, niin minkälaisia.

Soikiot: "Khhhhhh -----Khhhhhh....
KHHHHHHKKKKhhhh....- KHH
KKKhhhhh-...-hhhhkkk

väkivaltaasi

maailma

olen jo tottunut väkivaltaasi
sait minusta otteen
en kuitenkaan ole vielä osa sinua

sinun saastasi on jo niin suuri asia,
että tänään
hyvyys täytyy löytää sinun mailtasi

sinun kehästäsi ei kävellä huolettomasti
rajavartiolaitoksesi kulkee aina rinnoissamme
valmiina tekemään ylityötä ihmisyyttä vastaan?

_sinulle maailmankaikkeus

ajattomat rannat
tällä pallolla
siellä saa olla rauhassa

ajaton rauha
näillä rannoilla
täällä saa palloilla

(sinulle maailmankaikkeus
en minä sinua pelkää)

Kasu

LAAMA 2 SISÄLTÄÄ mm.

- Uuden Beatlesin? SIG:in haastattelun.
- Lisää tarinaa poliittisesta sensaatiosta SKPL:sta.
- Nuorten suursuosikin (Suomen tulevan presidentin?), maineikkaan Hullujussi-miehen, palvotun radiotoimittajan Holle Holopaisen super haastattelun.

Aivokirurgi Holopainen.
Lasten pelastus, nuorten
turva, vanhempien kauhu.

- Kakkosnumerossa alkaa myös varusmiespalsta eli päätoimittaja Harri Sburgin ihmeelliset seikkailut armeijan harmaissa. Lue ja hämmästy.

Niin totta se on, että armeijaan tässä ollaan menossa. Rauhan miehenähän minun olisi ehdottomasti pitänyt mennä siviilipalvelukseen, mutta mutta... Koko pienen ikäni olen saanut kuulla mitä erilaisimpia jaihmeelli-

simpiä kertomuksia tuosta kammottavasta paikasta, jossa meidät opetetaan tappamaan toisia ihmisiä. On puhuttu simputuksesta, lapsellisista säännöistä, järjettömistä tehtävistä jne. Toisaalta taas kaikki tuollainen kielletään ja kerrotaan kuinka armeijassa on mukavaa. Siellä vallitsee hyvä henki. Pojista tehdään miehiä (heh heh).

Nyt aion siis omin silmin, korvin, raajoin, tuntein ja aivoin ottaa selvää mikä on totuus. Sen jälkeen kirjoitan koko totuuden (vain totuuden) laamalehteen. Näin koko Suomen siviilipalvelukseen menevälle nuorisolle (ja tytöille) avautuu mahdollisuus saada totuuden mukaisista ja rehtiä tietoa armeijan salaperäisestä toiminnasta.

En siis tule puuttumaan siihen onko oikein mennä armeijaan, koska tiedämme, että on väärin pitää yllä koneistoa, joka kouluttaa tappamaan toisia ihmisiä. Sitäpaitsi olen jo pitkään kannattanut armeijan täydellistä lakkauttamista.

Aion käsitellä vain tuon älyvapaan koneiston sisäistä tilaa, johon luulen pystyväni tutustumaan hyvin tuona kiduttavan pitkänä aikana, jonka joudun viettämään "vankeudessa" opetellen murskaamaan toisten ihmisten raajoja, päitä, kokonaisia ihmisiä, naisia, lapsia, vanhoja, nuoria. Tulen kertomaan teille miltä tuntui pidellä ensi kertaa konepistoolia ja "tullittaa ensimmäisten ihmisten ruumiit riekaleiksi".

Jos kiinnostaa, olkaa kuulolla. Laamaa ja TEITÄ vartenhan minä armeijaanmenen ja tätä juttua kirjoitan. On jotain motiivia siellä murhaamisen keskellä.

Varusmiespalstan ykkösosa (part one) on siis laama kakkosessa, joka

TÄMÄKIN ON MAINOS!

ilmestyy noin joulukuussa. Seuratakka silloin ilmoituksia ja nuuskikaa kauppoja.

- Sex Pistols muistelua. JIHUU...

STEVE JOHNNY PAUL GLEN
JONES ROTTEN COOK MATLOCK

Tätä bändiä muistellaan ensi numerossa. Sex Pistols alkuperäisessä kokoonpanossaan.

Mies, joka pelasti rock'n rollin, Johnny Rotten (John Lydon).

- Tässä vaiheessa ei muista Laama kakkosen jutuista ole tarkempaa tietoa, mutta varmaa on, että kotimaista rokkia tul- laan suosimaan. Joten suomalaisia bändejä on ensi numerossakin runsaasti, sekä uusia että vanhoja.

Teistä, lukijoista, riippuu se mitä yleisö- sönosastolla ja ilmoituspalstalla on tarjottavanaan. Yllä- lätyksiä tulee myös. Joten asiaa riittää Laama kakkosessakin.

Pogoillaan.

PAUL SID STEVE
COOK VICIOUS JONES
JOHNNY ROTTEN

Toinen Sex Pistols kokoonpano. Nyt mukana uusi basisti, edes- mennyt kuuluisuus Sid Vicious. Huomaa Rottenin teddy style. Varsinkin otsakiehkura hakee vertaistaan.

TAJUUTSÄ MAAILMAA